

23590. V. 2. e. 2. u. g.

V.
23590
ep. 5.

Gospodu

JANESU K. KERSNIKU,

pravimu

uzheniku narávo-slóvja na zefárski kraljévi

VIK. SRI UZHENIČKI V LJUBLJANI

ino

pravimu so-údu zefárske králjéve krájnske kmétijske drúshbe.

Posvezheno mu od njegóvih hvaléshnih uzhénzov o njegovim godu 24. róshniga zvéta

1838.

Spisal Anton Skakel

V' Ljubljani natisnil Joshef Blasnik.

S veséljem rádošnim si hzhérka mília
Škerbnó povíje zvètli vénez máli;
In va-nj saplède, kar sta kol' rodila
Zvetliz Simstèrla in Pogoda sali.

Ko sláta sárja lépi dan perpéle,
Ki máterno imé ga imenúje,
Je vénez govoríze ji veséle
Naméšnik, — s njèga le ljubésen sluje. —

Takó smo tudi mi škerbnó redili,
Karkoli róshiz v mládih férzih ráše,
In sh-njih smo Tèbi zvètli vén'z povili, —
O de b' obèrnil mílošť Tvôjo na-se!

Saplèdli va-njga rósho smo ljubésni,
Ljubésni iſtiníte, ki ne svéne,
Ak rávno sgrájajo vihárji jésni,
In zháſa húda ſila jo sadéne.

Zvetlíze té shivó-zvetézha věja
Hvaléshnoſti ſe vtěrjene oviva,
Kjér v Tvójim úku vgáſnila je shēlja /d/
In snánja v pěrſih vnétih shēlja shiva;

Kjér Iuzh ſi nam pershgál, de rasgerníle
Šo ſe naráve zhúdno-pólne nam ſteſíze;
De v Tvójim úku ſo ſe rasjaſníle,
Ki nam v ozhéh leſhále ſo, temnize.

In ko duſhézha zvétka na mogili,
V katéri drága máti ſpí ſhé dávno,
Špomin je jokajózhi hzhérki mili,
Ki blaſhnoſt ji vpihúje v ſerze jávno:

Takó zvèdla bo v vénu Tvója hvála,
Ro Ti na pôſním gróbi mah poráſe;
Njé kal nikdar ne bode vezh ſaſpála,
Nam v pěrſih ſelenéla bo vše zháſe.

She mnógo drúgih rósh smo v vén'z povíli,
Kí jih ne imenúje pésem mála.
S sheljámi frézhe smo ga nadihníli;
Jim spólnenje bo Boshja milošt dála. —

De b' obernili milošt Tvôjo na-se,
Smo v zvètli vénez Ti skerbnó povíli,
Karkóli róshiz v náshih férzih ráše,
Kjér so obzhútki blági jih redíli.

*Shakel
G. L. Z. S. K.*